

gostov naših pa je potovalo v Bohinj, da vidijo našo slovensko Švajco. Bili so tudi tam sprejeti s petjem in strelom možnarjev. Nekateri od njih so šli gledat slap Savice, drugi pa so se po kratki pomudi pri Goljašu, kjer je zopet kraljevalo bratovsko radovanje, odpeljali nazaj v Ljubljano. In zopet so pokali možnarji, pa goreli so kresi, posebno nad Kamnogorico in Št. Vidu. Vračajoče je zopet čakala silna množica na kolodvoru v Ljubljani in jih slovesno spremila v čitalnico, kjer je bilo tudi še nekoliko veselice; potem jih je nekaj odpeljalo se v svojo domovino, drugi pa so ostali še in sv. Petra dan ogledali si Ljubljano ter deloma vdeležili se izleta ljubljanskega „Sokola“ na Fužine in Vevče, kamor je priklopelo sila veliko Ljubljančanov. Velikansk je bil zvečer prihod ljubljanskih „Sokolov“ iz Vevč in hrvatskih z Bohinja.

Vso slovesnost je spodobno končala večernica v čitalnici ljubljanski, kamor so prišlo tudi naše Šiščanke v narodnih pečah. Krasna nošnja, a še krasnejši glasi so pokazali, da naša dekleta izvrstno pojó narodne pesmi. Slava jim je donela z vseh strani. — Polnočna ura pa je tudi še zadnje ljube nam hrvatske „Sokole“ in druge brate odpeljala.

To so bili prelepi nepozabljivi nam trije dnevi! „Sokoli hrvatski“, med katerimi je mnogo odlične intelligence zastopano, so vrlo dober vtis naredili v Ljubljani in povsod drugod; zato nam oni in vsi drugi gospodje, ki so jih spremljali, ostanejo v vednem milem spominu.

— Kakor so slovanski visokošolci na Dunaji 27. dné t. m. obhajali slavnost tisočletnice slovanskega bogoslužja s petjem staroslovenskim pri sv. maši v cerkvi sv. Ane, zvečer pa s tej slavnosti primerno „besedo“, tako je tudi mesto Črnomelj isti dan slavilo tisočletglav“ v Gradci pa jo bode slavilo v soboto, 3. dan julija. — Tudi čitalnica ljubljanska je sklenila, s cerkveno in besedno svečanostjo obhajati tisočletnico velike pomembe za ves katoliški slovanski svet.

— (Pobirki iz časnikov.) Nemčurski dunajski časniki so unidan zagnali hrup nad tem, da je naš gospod deželni predsednik Winkler pri banketu v Idriji v slovenskem jeziku napil zdravico mestu idrijskemu in rudokopom njihovim, in isto tako se je Hans Kraus repenčil v „Laib. Tagbl.“, pisoč, da je „einen peinlich überraschenden Eindruck“ naredil skozi in skozi nemški govor g. predsednika! „Laibacherica“ je tega Hansa krepko zavrnila, rekši, da se slovenskemu govoru potem, ko so zdravice poprej vse se glasile v nemškem jeziku, pač noben človek ni čudil, ki se s pametjo ne krega, v mestu, o katerem — kakor so zadnje „Novice“ poročale — je Anglež Gualter Pope uže pred 200 leti pisal, da vsi njegovi prebivalci slovenski govorijo. Kedaj neki bodo nehali domači renegati in privandrani tujci napadati naš deželni jezik v deželi domači?!

Javna zahvala.

Na povratku iz biele Ljubljane i gornjih stranâ, gdje vidiš „kinč nebeski zemlje kranjske“, srce mi vruće nalaže, da se najtoplije zahvalim u ime hrvatskoga „Sokola“ za izvanredno ljubezni doček i odlikovanje krasoticam iz Ljubljane i divne okolice, osobito vatreim izglednim narodnjakinjam u „pečah“ iz Šiške, svomu milomu starijemu bratu „Sokolu“ ljubljanskomu, čitaonicam i svakomu narodnomu društvu, poimence dr. Janezu Bleiweisu, otcu vrloga i odanoga mu naroda, za tim slavnim županstvom u Šiški, Bizaviku, Vižmarjih,

Medvodah, Preski, Podnartu, Kamnigoricu, Lescah, Bledu, Bistrici Bohinjskoj, Vevčah itd., gdje toliko dokaza bratinske ljubavi primismo. Čutim, otvoreno kažem, da je hrvatskomu „Sokolu“ sada dužnost i prva zadaća, prolietati svoju trojnu kraljevinu te objavljati slavu, koju vidi i doživi kod svojega ljubljenoga kriepkoga brata Slovenca. Narod slovenski junački je narod, on živi i živjet će na vieke. S Bogom i na svidanje braćo mila!

Dr. Fon,

predsjednik hrvatskoga „Sokola“.

Novičar iz domaćih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Po sklepu Nj. veličanstva od 26. dné t. m. je namesto dr. Stremayra za ministra pravosodja imenovan baron Streit, bivši predsednik c. k. nadsodnije moravske, — namesto generalmajorja barona Horsta za ministra deželne brambe generalmajor grof Welsersheimb, — namesto barona Korb-Weidenheima za ministra trgovstva vitez Kremer, bivši c. k. ministerski svetnik, — namesto barona Kriegs-Aua za finančnega ministra pa c. k. profesor narodnega gospodarstva dr. Dunajevski. — Z Najvišjim sklepom istega dne sta v priznanje zaslužnega službovanja dr. Stremayr in baron Horst prejela veliki križ Leopoldovega reda, baron Kriegs-Au čast skrivnega svetnika, baron Korb pa javno pohvalo.

— Presvitli cesar bode avgusta in septembra meseca, kakor „Reform“ poroča, potoval po več deželah cesarstva. Svoj rojstni dan (18. avgusta) bode s svojo rodovino obhajal v lšlju; 20. avgusta gre v Olomuc ogledat ondašnji vojaški tabor. Pozneje obiše obrtnijsko razstavo v Tešinu, in potem Opavo. Potovanju v ~~Čehiji in Poljski, kjer ga bode spremljeval cesarjevič Rudolf, je odloženo 12 dni, ker se bode po več časa mudil v Krakovi, Levovu, Černovicah in Przemislu.~~

— Knez srbski Milan je 27. dne t. m. došel na Dunaj, kjer je bil od Nj. veličanstva cesarja preprijazno sprejet.

— Državni zbor se ima sklicati koncem septembra meseca, — zborovanje delegacij pa se ima v Peštu pričeti v drugi polovici avgusta meseca.

— Postavi o vojni taksi in o davku, ki se nareja iz sladkorne pese, ste od cesarja potrjeni.

Česko. Iz Prage. — Gosp. dr. Brauner, slavnoznani državni in deželni poslanec, je na svojem posestvu v Roztoku poleg Prage umrl. Ž njim izgubil je česki narod enega najzvestejših svojih sinov, ki je od leta 1848. neumorno se boril za njegove pravice. Dosegel je starost 70 let.

Hrvatsko. Iz Zagreba. — Novo pogodbo z Ogersko na 10 let je zbor sprejel s 65 glasovi proti 13, tedaj z večino 52 glasov. Govor poročevalca kraljevine deputacije, gosp. Miskatoviča, je zborova večina z živahno pohvalo sprejela, galerija pa je sikala tako, da je zbora predsednik ukazal, da se nemirno občinstvo odpravi z galerije.

Iz Italije. — V Rimu so katoličani pri mestnih volitvah freimaurerje spodrinili; celó stari Garibaldi je propal. Sv. oče Leon XIII. so duhovščino pohvalili, da je tako vrlo k zmagi pripomagal.

Popravek. V zadnjem listu „Novic“ v spisu „O šoti“ na 2. strani blizo v sredi namesti štajerske beri štangarske hribe. Tudi še marsikak drug pogrešek naj častiti čitatelji sami blagovolijo popraviti.